

14. července 2022

Velmi Vám všem děkujeme za Vaši podporu naší snaze pomoci uprchlým před válkou na Ukrajině. Vaše finance pomáhají potřebným zde, přímo v Česku, i na Ukrajině. Děkujeme, že i díky Vaší podpoře je to možné!

■ Svědectví z Horních Počernic

Před časem jsem psal, že u Jiřího Procházky (98) je ubytovaná rodina, babička Taťána, matka Julie a její syn Ivan (11).

Julii se již podařilo najít práci. Pracuje velmi intenzivně, dopoledne jezdí do Újezdu nad Lesy, odpoledne pracuje v Horních Počernicích.

Nedávno jsem psal našim kazatelům, sháněl jsem kolo pro Ivana, aby se mohl o prázdninách trochu zabavit a jezdit na výlety. Podařilo se! Chtěl bych tímto poděkovat bratru Luboši Janešovi z Protivína, který daroval nádherné nové kolo. Děkuji také Richardovi Novákovi za zprostředkování tohoto daru.

Petr Procházka

■ Boží láska spojuje církvev

Přišla k nám jednou večer Ukrajinská rodina a ubytovali jsme je ve sklepní místnosti jako dvě předchozí rodiny. Podle dobrovolnice z hlavního nádraží měli přijít na 3-4 dny. Jsou u nás už týdnů pět a pořád není v dohlednu nějaké trvalejší řešení jejich bydlení. Jsou to mladí manželé s dcerkou 6 let a malým pejskem. Nikita s Anou pochází od města Sumy a hned na začátku války pocítili její hrůzy. Slyšeli letadla, výbuchy raket a viděli tanky. Přečkali jednu noc, ale druhý den se rychle rozhodli odjet jejich starým autem Zaz. Přes Slovensko se dostali do Čech a jsou plní vděčnosti, že se všude setkali s milými lidmi, kteří se jim snažili pomoci. Po chvíli u známých v Ústí nad Labem přijeli do Prahy, kde snad Nikita i se svým zdravotním problémem sežene práci. Po 5 týdnech jsme se více poznali a více si dali nahlédnout do našich životů. Celá rodinka se zapojila do sborového života a je vděčná za vztahy. Ve stejném čase k nám na bohoslužby začala chodit i jedna paní z Ruska. Je hezké vidět, jak v církvi Boží jsou lidé spolu navzdory všemu, co by je mohlo rozdělovat. Dokonce se domluvili a před bohoslužbou se učí společně češtinu.

Milan Mrázek

■ Svědectví od Filipa Jandovského

Slečna Snezhana Rudjenko, kterou jsme u nás ve sborovém domě ubytovali na začátku května, se přesunula dále na západ. Našla práci a bydlení v Plzni, tak naše prostory byly jen přestupní stanicí na pár týdnů. Už se ale ozývají a přicházejí další "zájemci/nájemci." Máme radost, že mezi nás pravidelně přichází sestra Viktorie a její dcera Olha. I jazykovou bariéru pomalu a s grácií překonáváme. Viktória chodí 2x týdně na kurzy češtiny. Olha chodí na základní školu. Modlíme se a hledáme práci pro Viktorii. Pár týdnů pracovala díky sezónním pracím, nyní hledáme něco, co by bylo kompatibilní i s její výukou češtiny a třeba i profesí (pánská holička). V neděli odpoledne jsem měl milou možnost navštívit Prahu se 3 Ukrajinkami. Díky ideální poloze našeho ústředí a sídla rusky mluvícího sboru Agapé, jsme se prošli hodinku historickým centrem Prahy. Poté následoval vrchol našeho výletu v podobě bohoslužby a následných rozhovorů. Rusky umím jen pár slov, ale číst z tváře zvládám celkem obstojně, takže mohu prohlásit, že dámy byly přešťastné a vděčné za krásné chvíle v Praze. Těšíme se na příště.

Filip Jandovský

■ Svědectví z Jablonného v Podještědí

Podarilo se nám sehnat místa pro ukrajinské děti na týdenní prázdninový pobyt v blízkém dětském táboře YMCA v Petrovicích. Organizace YMCA se dokonce rozhodla vyjít vstříc a uhradit i náklady táborového pobytu. Rádi jsme využili nabídku evangelizačního shromáždění sboru Agape v Praze v neděli 26.6. Spojili jsme tuto akci s možností výletu do Prahy. Skupina 4 prarodičů se 4 dětmi absolvovala náročný výlet vlakem a busem do Prahy s návštěvou petřínské rozhledny, zrcadlového sálu a procházkou z Petřína na Karlův most. S ohledem na věk starších zúčastněných (64-74 let) v úmorném vedru to byl obdivuhodný výkon. Bohoslužba starší oslovila a velmi děkovali za ní, mladší děti žel únavou usnuly. Velký dík za tuto podařenou službu Lvu Shultsovi a sboru Agape.

Zdeněk Brož

■ Povzbuzující svědectví od Marie Káňové

Ukrajinci k nám přijeli poslední týden v březnu. Měli jsme radost, že naše paní farářka uvolnila 2 pokoje z 3-pokojového bytu, kde měla nábytek a věci na odstěhování do Tachova. Byla to od ní oběť, kterou jsme se snažili trochu napravit tím, že jsme jí pomohli nastěhovat věci do jednoho pokoje a celý byt uklidit. Ukrajincům se na první pohled byt líbil. Nám se zase líbilo jejich přivítání s námi, bylo velmi srdečné, zvláště s babičkou Irynou.

Moje vnučka si velmi přála, aby Ukrajinci měli s sebou holčičku jejího věku, a kupodivu se jí přání splnilo, Ukrajinka Verunka má také sedm roků. Proto si děvčátka byla a jsou blízká i přesto, že se dorozumívají většinou prakticky. Verunku jsme učili jezdit na kole. I když to pro ni bylo dost obtížné, ocenili jsme její cílevědomost a vytrvalost, které nakonec vedly k vítězství. Měli jsme z toho stejnou obrovskou radost, jako když se naučila jezdit na kole naše vnučata.

Verunku jsme brali i s maminkou, bratrem a babičkou na výlety, sestra Eva byla s nimi na hřišti na treňažerech. Také byli s námi na slavnosti na Piazzettě před Národním divadlem, kde jsme zhlédli krásné ukázky z baletních představení např. z Louskáčka a ukázku výuky dětí z baletní školy. Ukrajinci nám prozradili, že Verunka chodí v Dnipru do baletu a její úžasná babička Iryna navázala kontakty a přihlásila ji do baletu v Brně, kam ji doprovází jednou týdně.

Byli jsme s nimi na Zahradní slavnosti na ZŠ v Brně-Bystrci, Heyrovského. Celé odpoledne jsme strávili při vystoupeních dětí, cvičením na různých náradích, hrami pro děti, hudbou. Bavili se malí i velcí. Byla možnost přihlásit děti do této školy od září, ale Ukrajinci toho nevyužili. Chtějí se - pokud to aspoň trochu bude možné- vrátit domů. Též jsme se zúčastnili dvou sportovních odpolední, která pořádala bystrcká radnice a škola.

To druhé bylo u Sirky na přehradě. Děti z vyšších ročníků nachystaly s paní učitelkou různé soutěže - chození na chůdách, skákání přes švihadlo, rozeznávání detailů na obrázcích a spoustu dalších. Ve skákání přes švihadlo Verunka byla přeborníkem. Po soutěži dostaly děti dárky za účast a výkon.

Mně je velmi blízká babička Iryna, je mého věku a je velmi srdečná. Začala se učit česky, její dcera mi líčila, jak celý večer doma přeříkávala větu o nemožnosti venčit pejsky v této lokalitě, kterou si iniciativně napsala při venčení jejího pejska Nicol. Dochází stále do kurzu češtiny. A umí výborně "Blíny", což jsou velmi tenké lahodné palačinky. Taky jsme se spolu zasmály, neprozřetelně jsem v hovoru použila nespisovný výraz, kterého se normálně raději vystříhám - říct o něčem, že je to "strašně" pěkné. Paní Iryna tu nežádoucí frázi "strašně pěkné" hned použila v další větě. Já ji opravila, že "strašně pěkné" není vhodný výraz a ona mne upozornila na to, co já už pozapomněla, že jsem ten výraz použila vlastně prvně já. Tak se vlastně učím správně česky i já.

Společně s Verunkou a paní Kát'ou jsme oslavili narozeniny mé vnučky. Bylo to moc milé setkání při dortu a svíčkách. S 13-letým Kyrillou hrál můj 84-letý manžel stolní tenis a prohlásil po napínavém zápasu, že omládl o 13 let.

Obě maminky, Kát'a a Olga jezdí do firmy v Rajhradě, kde pracují manuálně. Není to lehká práce, ale jsou za ni vděční. Hlavně za to, že mají denně odvoz a návrat autobusem až domů. Jsme rádi, že tady mohou v církevním bytě bydlet. Nejvíce bychom jim přáli, aby se mohli vrátit ke svým manželům a tatínkům domů a aby ta strašná válka skončila.

Moc zdravím Vás všechny milé do Mikulova i celou církev, těším se někdy na setkání.

Marie Káňová

■ **Ukrajinská rodina prožívá v Česku příjemné momenty**

Do České republiky jsme přijeli po měsíci války na Ukrajině. Naše rodné město Dněpr se nachází na hranici se třemi frontovými oblastmi. Jsme velmi vděční ECM za poskytnuté ubytování, velmi útulné a klidné pro nás. Přijeli jsme jako rodina 6 lidí: paní Irina, 2 dcery Katya a Olya a jejich děti Kirill 13 let, Veronika 6 let, Oliver 3 roky. Přivezli také svého mazlíčka psa Nicole. Muži zůstali na Ukrajině, Katčin manžel slouží v Národní gardě v Kyjevě. Naše děti dokončily školní rok online, dělaly úkoly a posílaly učitelce přes internet.

Naše babička Irina začala chodit na kurzy češtiny, kde si našla přátele mezi spolužáky. Káťa a Olga dostaly práci ve skladu Notino v Rajhradu, kde pracuje mnoho Ukrajinců. Na pracovní směně chodí s vozíkem se zbožím těžkým 14 kg. Moc se nám líbí příroda Brna, zejména přehrada. Obdivujeme dopravní systém České republiky a komunální služby, líbilo se nám kvalitní čištění ulic pomocí odtahových vozů a dalšího vybavení, naše děti zbožňují dětská hřiště. Jsme moc vděční paní Marii za její péči a pomoc, Evě a Josefovi. Každý, zejména děti, opravdu chce jít domů. Očekáváme, že situace se díky vojenské pomoci z Evropy zlepší a děti budou moci v září chodit do školy a školky.

Česká republika zanechá navždy stopu v našem srdci a srdci každého Ukrajince, protože nás laskavě ukryla, dala odpočinek od sirén, umožnila v klidu prožít jaro a léto tohoto těžkého roku pro celou Ukrajinu v roce 2022.

*S pozdravem,
Zhorova Olga*

■ Aktuální stav sbírky

K zajištění výše zmíněné pomoci slouží i finanční prostředky, které shromažďujeme na transparentním účtu „*Pomáháme Ukrajině*“ — 2602129572/2010. Na našich webových stránkách www.umc.cz naleznete platební bránu provázanou s tímto účtem pro možnost komfortní platby v korunách (česká mutace) a dolarech a eurech (anglická mutace). Nahlédnutí na účet naleznete [zde](#).

Stav ke dni 2. června 2022: Čeští i zahraniční dárci dosud zaslali dohromady
2 609 381 Kč, vydáno bylo zatím 1 223 779 Kč.

27 % z této částky směřovalo na humanitární pomoc přímo na Ukrajinu,
73 % na pomoc uprchlým před válkou zde v Česku — at' už v našich zařízeních,
či ve farnostech i střediscích křesťanské pomoci.

Všem dárcům velice děkujeme!

Způsob nakládání s finančními prostředky na transparentním účtu i dary ze zahraničí:

- Priority využití prostředků reagují na měnící se a vyvíjející se situaci. Vzhledem k obtížné predikci dochází v pravidelných intervalech k upřesňování strategie — se zvláštním zřetelem na efektivitu i udržitelnost naší pomoci — I vzhledem k závazku, který jsme na sebe vzali ve vztahu ke konkrétním lidem v našich zařízeních, a jejich důvěře v nás vložené.

- Hlavní prioritou je pro nás nyní zajištění a udržení pomoci těm, kteří se již svěřili do rukou naší Diakonie, farností i středisek, a rozšíření a kontinuita této pomoci. Nezapomínáme ani na přímou humanitární pomoc směřující na Ukrajinu, kde považujeme za důležité efektivně využít synergie s naší rusky mluvící farností a přímých kontaktů na Ukrajinu i znalosti místního terénu.
- Na základě dosavadního reálného provozu probíhá vyčíslování nákladů na provoz uprchlických zařízení zřizovaných Diakonií. Výhledově zatím očekáváme provoz těchto zařízení minimálně po dobu následujícího půl roku. I kdyby válka skončila ihned, obnova Ukrajiny i potřeba uprchlých setrvat v zahraničí potrvá delší dobu.
- I s tímto zřetelem převádíme část prostředků přímo do Diakonie ECM — na operativně vyčleněný účet vyhrazený pro zajištění provozu našich uprchlických zařízení, a pro možnost dlouhodobějšího plánování a organizace této pomoci.
- Diakonie ECM se snaží využít též veškerých aktuálních možností finanční podpory uprchlým před válkou ze strany státu. I přes vládní mediální obraz zatím ne vše funguje tak, jak je deklarováno. Diakonie se též snaží o provázání našich zařízení s příslušnými městskými samosprávami a získání jejich hmotné i nehmotné podpory.
- Naše farnosti i střediska křesťanské pomoci nezištně a operativně reagují na potřebu pomoci v místě jejich působení. Jedná se i o farnosti, které samy o sobě obtížně hospodaří s vyrovnaným rozpočtem. V jejich pomoci uprchlým před válkou je tedy bude nutné též střednědobě i dlouhodobě podpořit.
- Konkrétní finanční toky a využití finančních prostředků momentálně schvaluje ředitel Diakonie ECM spolu s předsedkyní Rady oblasti ECM a vedoucím kanceláře Rady oblasti ECM. Případné žádosti farností, sborů a středisek křesťanské pomoci o finanční podporu v rámci transparentní sbírky prosím zasílejte na pomahame.ukrajine@umc.cz.
- Veškeré vybrané prostředky jsou účelově vázány na pomoc Ukrajině. Kdyby nastala neočekávaná příznivá situace a nebylo zapotřebí dále financovat pomoc zde v Česku ani humanitární zásilky, jakékoliv případné zbylé finanční prostředky by ve spolupráci s ukrajinskou metodistickou církví šly přímo na obnovu Ukrajiny.

Děkujeme Vám za Vaši důvěru, se kterou nám svěřujete své finanční prostředky pro pomoc potřebným. V této i pro nás nové situaci se snažíme se o co nejefektivnější i promyšlenou pomoc s dobrým výsledkem.

Vaší důvěry si velmi vážíme.

*Děkujeme všem, kteří se zapojují do pomoci potřebným jak finančně,
tak i modlitbami, praktickou pomocí a svým časem a silami!*

uspořádala: Světlana Mašková